

هو الله

انگلد

جناب پروفیسر ادوارد برون المحترم

هو الله

ای دوست محترم مہربان مدتی است کہ بھیج وجہ از آن یار دیرین خبری نرسیدہ و نور محبتی ندیدہ و گوش انتظار پیامی نشنیدہ ما ز یاران چشم یاری داشتیم یاد ایامی کہ باوارگان در این سامان سر و سودا داشتی ہمیشہ مذکور و مرکوز وجدان و سبب شادمانی دل و جانست با وجود آنکہ رشتہ محبت پیوستہ است و الفت قلبیہ باقی و برقرار آیا چہ شد کہ نسیان بر قلب یاران مستولی شد یاد یاران یار را میمون بود اگرچہ فسحت و وسعت ایام آن دوست قدیم را مشغول بمسرت و شادمانی نمودہ و بکامرانی واداشته در این صورت یاد آوارگان افتادن آسان نہ مگر قوہ کلیئہئی بمیان آید و مجبور بر تذکر دوستان قدیم کند

یاد آرید ای مہان زین مرغ زار

یک صباحی در میان مرغزار

باری مقصود اینست کہ ما بر الفت قدیم ثابتیم و انشاء اللہ نابت مرور دہور فراموشی نیارد و خاموشی نبخشد ہموارہ بیاد شما مشغولیم و بذکر شما مألوف علی الخصوص چون مناسبتی بمیان آید و مؤانستی گردد زیرا مہبت عظیمہئی از حضرت یزدان در حق آن یار مہربان شدہ باید قدر آن را بداند و آن اینست کہ از مورخین فرنگستان کسی جز آن جناب بساحت اقدس فائز نگشت و این مہبت تخصیص بشما یافت بسیار باید قدر این بخشش یزدانی و مہبت رحمانی را بدانید ہرچند حال معلوم نہ ولکن در استقبال نہایت اہمیت را پیدا خواہد نمود

ای یار مہربان این را بدان کہ این مہبت تاج کرامتی است بر ہامہ تو کہ قرون عظیمہ مدار مفخرت جمیع منتسبین و خویش و پیوند است تعجب مفرما قدری در قرون اولی ملاحظہ کن کہ در ایام حضرت روح مؤانست شب و روز آن حضرت در نزد نفسی اہمیت نداشت و الطاف و عنایت او را قدر و وقعی نبود حال سنگی کہ در حوالی طبریٰ یک مرتبہ بشرف جلوس جسد مطہر آن حضرت فائز شد محلّ زیارت و سجود نصف روی زمین است ملاحظہ فرما کہ چہ اہمیتی پیدا نمود ہمیشہ چنین بودہ و خواہد بود کہ مطالع نور الہی در زمان خود در انظار اہمیتی نداشتند و عنایاتشان سبب مفخرت و مسرت ناس نبود لکن چون انوار شمس حقیقت بر آفاق تابید بتراہ اقدام آن نفوس مبارکہ ملوک ارض سجده نمودند باری مقصود اینست کہ این گوہر بخشایش الہی را محفوظ بدار و چون لؤلؤ مکنون در صدف قلب جای و مأوی دہ ہمتی فرما کہ روز بروز این درّ یکتای درّی رونق و لطافتش تزیاد یابد و در قطب امکان بر اکیلی شرف باذخ بدرخشد عبدالہیاء نہایت حرمت را از این جہتہ در حق آن حضرت ملحوظ داشتہ و دارد و در بعضی از مکاتیب ذکرش را نمودہ آنچه از برای تو باقی خواہد ماند اینست پایدار و مادون آن موج سراہست نہ آب نمایش است نہ بخشایش ہمست نہ حقیقت و عنقریب بر آن حضرت نیز این حقیقت آشکار گردد

خلاصہ اگر عزت ابدیہ جوئی و سلطنت سرمدّیہ کہ صیت بزرگواریت در جہان باقی منتشر گردد و آوازہ قدسیّت تا بملکوت الہی رسد در عبودیت آستان مقدّس الہیہ سہیم و شریک عبدالہیاء شو و این عالم فانی را بکلی فراموش فرما از خود بگذر و بحضرت دوست پیوند عبدالہیاء نہایت خاکساری تضرّع و زاری مینماید کہ شاید بہ بندگی درگاہ الہی موفق شود زیرا بندگان حق عبودیت صرفہ را اکیلی جلیل خویش دانند و خدمت یاران الہی را مفخرت عظمی شمرند لہذا در این مورد

بنگارش این نامه پرداخت از خداوند میطلبم که این بنده گنهکار عبدالبهاء را موفق بسرور قلب یاران نماید باقی همواره بیادت
مسرور و شادمانیم والسلام

۱ شباط سنه ۱۹۰۱

المشتاق عباس

این سند از [کتابخانه مرجع](http://www.bahai.org/fa/legal) بهیئی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۱۴ اوت ۲۰۲۳، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر